

kat.komp.

39230

I

Mag. St. Dr. P

es paryz.

Feot. 20990

x. m. crassa falki: Lapis angularis
Kamień węzłowy albo kątowy - w ja-
mie kątowym upatrzony.

A

K

I A

The

A

n

we

2

X. I

Tey

bo

W Druck

L A P I S A N G V L A R I S K A M I E N W E G I E L N Y.

Albo

K A T N Y,

*Ná podpárctie oślabiałey Oyczyzny w światobli-
wym Mężu y słudze Bożym*

I A N I E K A N T Y M.

Theologu y Professorze niegdy Akadémiey Krák:

V P A T R Z O N Y.

*A przy záczeniu Kommissyey od ś. Stolicy Apostolskiey
ná dalsza o światobliwość, cudach, y czci iego u wiernych
informacya náznaczoney.*

W K A Z A N I V

We Grode po wtorey Niedzieli Postu świętego
Roku Pánstiego 1667. Dnia 9. Márcá Pobo-
znemu Auditorowi pokazány.

Od

X. I A C K A L I B E R I V S Z A S. T. D.

Teyże Akadémiey Mistrzá y niegdy Professorá, Pro-
boszczá Bożego Ciála, Canonorum Regularium
ná Kázimierzu przy Krákowie.

W K R A K O W I E,

W Drukárni Dżiedżicow Fráncisłká Cezárego, I. K. M. Typografhá.

PLATE 12

THE NEW YORK

LIBRARY

MANUSCRIPTS

AND PRINTS

OF THE

NEW YORK

LIBRARY

OF THE

NEW YORK

LIBRARY

OF THE

NEW YORK

LIBRARY

392307

K

Ac

S

for
po
na
de
pli
A
no
3y
re
po
bl
re
pl

K A Z A N I E

We Srodę po wtorey Niedzieli

P O S T N E Y

Accessit ad IESVM Mater filiorum Zebedæi adorans & petens &c. *Matth: 20.*

Przystąpiła do P. Iezusa Mária synow Zebedeusowych klaniając się y prosząc, &c.

Hic factus est in caput Anguli Psal: 117.

M Czesna y áktowi temu światobliwemu bázro służąca mamy dziś Ewángelia: Namisá Chrześcíanie. Supplikuié Mária synow Zebedeusowych Chrystusowi Pánu / iáto rozdawcy skótokow / y godności niebieskich zá synámi swemi / prosząc aby ie posádził w Królestwie swoim / iednego ná prawey / drugiego ná lewey stronie. Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram in regno tuo. Supplikuié též od niemálego czásu Mária náša Przestawna AKADEMIA Kráľowska Namiesnikowi Pána Chrystusowemu / OYCVS. zá Synem swoim / známienitym sluga Bozym IANEM KANTYM, Doktorem Theologiey y Professor tem niegdy AKADEMIEY, prosząc aby go wyrokiem swoim posádził w kátalogu y regestrze Swietych Bozych / y dal publicum testimonium, głośnie świadectwo o prawdziwey tego światobliwości / y chwale ktora ma vP. Bogá. Supplikuié o to nie sáma tylo tá Mária / ale cála Koróna Polska /

sta / K r o l Jego Mość Pan nasz / supplikuie Senat/ Stan
Rycerski/ supplikuie tak wiele zacnych w AKADEMIEY
Doktorow/ Professorow/supplikuie ta cna y słabietna młodź/
kwiąt / ozdoba / y pociechą da Pan Bog Krolestwa tego /
supplikuie y życzy tego sławne stołeczne Miasto.

Ta supplika Matki Synow Żebedeuskowych daie Pan re-
script, odpowiedź krótka / ale nie pocieśna. Nescitis quid
petatis. *Niewiecie oco prosicie.* Szczęśliwa Matki naszej
AKADEMIEY supplika; nie rzegono iey: Nescitis quid
petatis. *Niewiecie oco prosicie, ale wdzięcznie przyieto/ przy-
puszczono/ postępować in negotio Canonizationis w sprá-
wie Kanonizacyey pozwolono.* Wie abowiem AKADEMIA
o co prosi/ wie RZYM że słusnych rzeczy prosi; wiadoma
jest mu AKADEMIEY tu Stolicy Apostolskiej obseruan-
cya, wiadoma tych ludzi pietas, candor, integritas vitæ:
Przejrzała sie też AKADEMIA od lat blisko dwuset w
enotách wysokich tego Męzja/ w dárach y laskách nie obliżo-
nych / które ná iego przyczynę P. Bog ludziom czyni codziennę
nie / y dla tego śmieie supplikuie / dla tego prace loży / y co
do takich áktow należy / chętnie odważa.

A iż Stolicą Apostolską ieszcze potrzebuie dalszey o świę-
tobliwości tego slugi Bożego informacyey / która dziś zaczy-
na day Boże aby szczęśliwie / Nawielebnieyszy Jego Mość
F. MIKOŁAJ OBORSKI Biskup Łódzki/ Suffragan/
Archidyakon/ y Official Generalny Krakowski/ Pralat wiel-
ce pobożny / y w pracách Kościoła ś. nie przerobiony; aby-
śmy tym goracey Páná Bogá prosili/ o szczęśliwy tego Aktu
progres y skutek / pokaze krótko / iáko z ludzi pobożnych / y
świetych wielka máia Krolestwa y Miasta / w potrzebach
swoich pomoc / że im stoia za basty / fortece / y mury / za ká-
mienienie fundamentálne / katne/ lapides angulares, za wagły;
y dla tego słusnie ie wazyć y śánować máia / y do ich sławy
pomagác pracami / kosztami / y wszeláctwami nalezytymi sposo-
bami

bami. Niech to będzie tu cześć y chwale P. Boga wszechmo-
gącego / á sławie tego slugi Bożego IANA KANTEGO, o
ktorym dobra nadzieia / że Oczyszczenie nasze osłabił będzie
da Pan Bog / y sstanie się in caput anguli, węglem / łatem
ściągany Krolestwa tego / przyczyna y modlitwa swoja / mocno
trzymającym y zapierającym.

Pełno tego nie tylko w Piśmie s. ale y w świeckich Pismach Ludzie
rzew / że ludźmi dobremi / pobożnymi / mądrymi / godnymi mądry,
sława Krolestwa / Państwa / Rzeczypospolite / y oni są iako godni, do-
mur ieden który ich broni / iako węgielny y łatny kamień / brzy, są
lapis angularis, który ściągany Krolestwa w całości trzyma: murem
są iako ścianą / która odpiera wojny / trwogi / niebezpieczeń- miastą.
stwa.

Kiedy w Rzymie zaczął Senator Scypio / burzący wsiy Plutarch.
tkiey Afryki / po zwyciężonych Heroko na Zachodzie krainach /
po wstroniemiu / y pogromieniu gorącego Hannibala / pe-
len / tryumfow / pełen sławy umierał; Metellus Macedo-
nicus dobry tego przyiaciel / żalując straty takiego Sena-
tora y wodza / biegł na tśstak falonego po Rzymie wo- Smierci
lając. Concurrere, concurrere ciues, mania nostra cor- Scypioná
ruerunt. Podźcie, podźcie, biegaycie sioedzi: mury nasze v- żaluje Me-
padły; Zásiepcą nasz / y obrońcą zmarł / fortecá naszą / Ró- tellus.
mien węgielny / łatny wypadł / ścianą Rzeczypospolitey
naszey xpádła. Stądże y Agesilaus Król Lacedemonow /
gdy go pytano / czemu Sparta Miasto tak sławne nie ma Sparta
tolo siebie murów / zászczytow żadnych / ani bram / ani bast; murów
pokazując ná Obywatele cnotliwe / dobre / zgodne odpo- niemiata
wiedział: Hi sunt urbis mania, To są zászczyty / mury / czemu?
wały / Miastá Sparty: dając znác / że wiecey nalezy Miast
stu / Rzeczypospolitey ná ludziach cnotliwych / mądrych /
zgodnych / á niż ná murách / bastách / fortecách niewiem
łatkich.

Zachorzał cieszko Democritus Philozof w Athenách;

Democry
ta choro-
by żalnia
Atheny.

Plutarch.

że go mieli za iedne ozdoba/ oraculum, y obrona; pisali co
wskot do Hippokratesa sławnego na on czas Medyka/ a ter-
raz wszytlich Medyków Mistrza/ prosiac goraco/ aby do
niego przyiadał/ y ratował. Adsis optime vir curatu-
rus virum insignem, non Medicus, sed conditor: sacra-
torem tota Ionia nobis murum circumdabis. Przybadz
dobry Mezu na pomoc zacnego człowieka, bądźiesz u nas nie-
Medykiem, ale fundatorem, kiedy nam ten mur, zacniejszy niż
wszystka Grecja, tego człowieka zachowaś.

Podźmy do pisma s. Narzekając Ezechiel Prorok na fa-
szywe Różnodzieje/ ktorzy wiaowym od nieprzyiaciela nie-
bezpieczeństwie nie prosili Pana Boga o pokoy/ ani gnies-
wu iego przez ludzie pobożne/ y święte błagać wsielowali/
ale z plonney iakiego nadzieie pokoy obiecowali/ tak im lale-
Ezech. 13 z rozkazania Páńskiego. Non ascendistis ex aduerso, neq;
oppositis murum pro domo Israël, vt staretis in præ-
lio in die Domini. Decepistis populum dicentes: Pax,
& non est pax. Kiedy gniew moy wypadal z nieba; Nie
stańcieście na przeciw, aniście stawili muru, iakiego Abrah-
ma/ Izááká/ Jákobá/ dla domu Izraëla, abyście stali pod czas
bitwy w dzień Páński; to jest/ nie hamowaliście gniewu
mego/ prosiac mie przez Abraháma/ Izááká zc. Święte przoda-
li waśce/ mury waśce. Zwiędliście lud moy, mówiac: Pokoy á
niemáś pokoin. U tegoż Proroká/ kiedy Pan Bog miał karác
Jerozolima/ powiada/ że patrzył/ szukał między niemi głó-
wiená dobrego/ coby sprawiedliwości iego dal odpor/ y sta-
nal iako płot ábo ściáná/ á nie nálażł. Quæui de eis Vi-
rum qui interponeret sepem, & staret oppositus contra
me pro terra, ne dissiparem eam; & non inueni. Szuka-
łem między niemi mężá, ktorzyby zaślawni płot, ściąg gniewu
mojemu, y stał iako mur przeciwko mnie za ziemiá; abym iey
nie rozprósł; á nie nálażłem. Chciał tu włożyć P. Bog/ że
ludzie pobożni/ święci są nam w potrzebách/ w niebezpie-
czeństwach/

Ezech. 22

częstwo
Otrzy-
lem/ d-
wreka-
czego
czacos
ce/ po-
trzeba-
pi/ co-
obrona
chrom-
moga
Niekt-
da; ki-
była y
murá-
dieris
tu, á-
ciąg/
niedo-
rze po-
postrz-
niepo-
tu/ á-
y moy
poki-
nowi-
Izák-
Calig-
tak m-
femu-
ry m-
chron-

geniſtwách / w gniewie Pánſkim / murem / ſciána / ſcytem.

Otrzymawſzy Dawid Pánſtwo / y rząd nad wſytkim Izrae-
lem / chcąc doſtać Jeruzalem / y Zamku Syon / który był
w rękách nieprzyjaciół ſego / wmyſlił go mocą dobywać ; y
rzeka mu niektorzy. Non ingredieris huc, niſi abſtuleris
caecos & claudos : Prożno y myſlić o doſtaniu takiej forte-
ce / poſi tam beda ſlepi y chromi / nie dobedzieſz iey 2. Reg. 5.
trzebáby ſlepe y chrome ztamtąd wyrugować. Co to za ſle-
pi / co za chromi / dla których niedobyta forteca ? Co mi za
obroną z ſlepych y chromych ? ſlepy nie obaczy góſie ſirze-
lic / chromy nie poſkoczy ná murze gdy trzebá ? á iakoż fortece
moga obronić ? Rozmáicie to piſmo tłumácza Doktorowie.
Niektorzy twierdza / że to był Sarcasmus y żárt ieden z Dawi-
da ; kiedy podſtąpił pod tę fortece / widząc praſidiarij, iako
była y od natury / y od reki ludzkiej wárowna / wyſtáwili ná
murách ſlepe y chrome / y woláli ná Dawida : Non ingre-
dieris huc, niſi abſtuleris caecos & claudos. Nie wniádzieſz
tu, áz te pierwej zwoiuięſz : iakoby rzekli / dáremny twój zá-
ciąg / choćby niſt niebronil tey fortece ieno ſlepi á chromi /
niedoſtanieſz iey. Drudzy powiédają że tam chowano Żołnier-
rze poſtáliczone / którym ná woynách oczy powycináno / nogi Żołnier-
rze bun-
towne zá-
mykano
poſtrzelano / Żołnierze záſłużone / kátány / głowy dobre / ále
nieſpokoyne / do buntów ſpoſobne / y zawieráno ie w tym Zam-
ku / áby woyleká niebuntowali ná Krolá / ná Duchowienſtwo ; ná fortecy
y mówiono Dawidowi ; głowy to tam dobre choć kálifowie /
poſi tam beda nie otrzymáſz Zamku tego. Stárzy záſ Rábi-
nowie tak morálizuią / że przez te ſlepe y chrome rozumiano
Izáká y Jákobá / bo Izák od ſiároſci już był záciemiał. Gen. 27.
Caligauerunt oculi eius. Jákobá też w onym páſowaniu
tak mocno Anioł wleđznie wderzył / że okulałwiał. Emarcuit
femur eius. Tych dwu ſwiatech Pátryárchow obrazy y figu- Gen. 31.
ry mieli ná Zamku Jerozolimſkim / Izáká ſlepego / y Jákobá
chromego / y dla nich Zamek on był niedobyty / bo go modli-
wó

two sioia bronili/ y w nich byla nadzieia/ że reká ludzka do-
byc go y skodzie mu nie moglá. Byli im ci Swieci Meżowie
iáko wal mocny/ iáko mur ieden potezny/ y ták nie tufono
Dawidowi/ Zamku tego dostać/ póki w nim te swiete obrázy
trwały. Táka iest moc y potega Swietych Patronow.

Poznal ia Joás Krol Zydowski w Proroku Elizeusie; kie-
dy ten Ráznodzieia Pánski wpadl w cieška choroby/ z ktorey
y umarl: wstyskawşy o tym Krol Joás / pobiezał pretko do
niego/ y zástawşy bázro chorego/ plákal nád nim rzewno/ lá-
mentuiac. Pater mi, pater mi, currus Isráel, & auriga
eius. *Oycze moy, oycze moy, wozie Isráelá, y wodzu iego.* Tyś
4. Reg. 13. byl obrona/ taborem/ ściána Krolestwa mego/ tyś byl wo-
dzem woysk moich/ co ia pozná bez ciebie? Schodziło podoz-
bno meznemu Krolowi ná wozách y taborách r ná Wodzách
y Hetmánách walecznych/ doświadczonych/ że iednego Rá-
znodzieie/ Proroká/ Doktorá ták záluie/ iákoby utrácił wşy-
tke obrone swoie, záşczyt/ wşytkie wodze r Odpowiada lo-

Ioseph. lib sephus, że ten Krol zwatpil o sobie/ y o Krolestwie swoim /
9. Antig. áby stać moglo/ y nieprzyaciolom odpor dáć miálo/ kiedy
cap. 8. trácił Elizeusá. To obroná iego byla/ to záşczyt/ ten slugá
Boży; to iego tabor/ to mur. Kiedy on wstal/ wstawáły
Elizeusá z nim y ginely Krolewskie trophæa, currus triumphales,
Proroká ozdoba wşelka y obroná Krolestwa. Zowie go taborem/ wo-
zám/ bo modlitwa iego stála mu zá naylepszego wodzá/ zá-
krol Joas. tabor y okop nawárowmieszy/ tráćac go niespodziwal sie wie-
cey mieć zwyciestwa y szczęścia ná woynie, ále zostawáć iáko
bez zbroie/ bez obrony wystáwiony ná lup nieprzyacielowi.
Flere capit, Patremq; & scutum regni tui vocare, præter
eum se dicens, nunquam contra hostem armis egisse, sed
illius prophetiá sine dimicatione vicisse, qui dum è vita
discederet, Hebræos inimicis captiuandos relinqueret.
Poczát plákać nád Elizeusem, y Oycem go y obrone tarcza Kro-
lestwa swego názywáć: powiádać że nigdy bez niego reká ná nie-
przyna-

przyjaciela nie podnosił, y jego moallitwa bez bitwy zwyciężał,
ktory gdy z tego świata schodził, Żydowski naród w niewola nie-
przyjacielowi zostawiał.

Niewiem co upatrzyli Physiologi w Boćionach / że im
przypisują szczęśliwość iakoś / y powiadaia szczęśliwe być
mieyscá / gdzie swoje gniazda miewaia boćioni / y dla tego w
wielu narodow / iako pisze Plinius, wátowano / y śmiercia ka- Plinius l.
zano / koby boćioná zabił / podobno dla tego że mieyscá bro- 10. cap. 23.
nia od wozow y gádżiny. Honor ijs serpentium exitio tan-
tus, vt in Mesalia capitale fuerit occidisse, eademq; legi-
bus pena, quæ in homicidam. Żad gdy okrutny Attyła
przez trzy lata dobywał Miasta Włoskiego Aquilei / oba- Boćionom
czywszy wrozkowie / że boćiom z Miasta wychodza / y dzieci swe przypisują
w pyskach wnośa / obiecowali / że presto miało zginać miasto / szczęśli-
y przysć w ręce Attyle / iakoż tak było. wość.

Słyśże wtrwodzić wolaiącego Dawidá. Saluum me fac
Domine. Rátuy mię Pánie: broń mię Pánie. Cości zá ná-
wala Dawidzie: Żad trwoga tak nagła: Quoniam defe- Psal. 11.
cit Sanctus. Jle o mnie / o krolestwie moim / zginiemy; nie
máš Świętego / wnieśli sie przez boćiani / co Miasta / Kro-
lestwa bronili / y świętymi przytłádami cnot swoich złości
czycili; nie máś obrony / nie máś tarcie / nie máś zaszytu /
gdy w Nieście / w Krolestwie / Świętego / ludz pobożnych
nie máś; presto takie miasto / taka Rzeczpospol ta wpadnie /
gdy tey ściány / tego muru / tego węglu / tego lapidem angu-
larem niema / gdy Świętego ná swą obronę nie ma.

Doznawali tego nási Polacy; póki im Pan Bog nie dał z
narodu ich ó. STANISŁAWA nie miewali ná woynách słuszes-
go szczęścia / cierpieli częste naziędzy / wdrgnięcia w ziemię
swe od Pogan Prusow / Jęwingow / Tatarow / aż w świę-
tey Stolicy Apostołskicy zebrali y prze zslawna legacya wpro- S. Floryan
śli ó. FLORYANA, ktorego święte Reści złożył KROL w Polsce
KAZIMIERZ przed Miastem ná Kleparzu / w sławnym z iakieg
od siebie okazy.

Breniar.
Rom: in
Patron.
Regni Pol

od siebie zmurowanym Kościele / y postawił go iako węgiel-
ny kamień Miastu y Krolestwu / vi genti & Vrbi contra
Prussos, Tartaros aliasq; barbaras gentes pro muro & val-
lo esset: aby Miastu y Krolestwu przeciw Prusom / Tata-
rom / y innym Doganiskim Narodom był murem y wałem.
Sorteca jest y zaś: t ieden Miastom / Krolestwom głowiek
świsły y dobry. Jest iako lapis Angularis, kamień węgiel-
ny / katny / który ściąony Krolestwa trzyma y zapięra.

Deut. 33.

Błogosła-
wieństwo
Syna Ia-
kobowego
Gad.

Ciało
Mojżesza
przyczyna
błogosła-
wieństwa

Kiedy Mojżesz przed śmiercią swoią błogosławił Izraela /
y dwanaście pokolenia jego / przyszedłszy do Gad / iednego z synów
Izraela abo Jakoba / tatemu dać benedykcya. Benedictus in
latitudine Gad, quasi leo requieuit, cepitq; brachiū & ver-
ticem; Et vidit principatum suum; quod in parte sua Do-
ctor esset repositus. Błogosławiony w szerokości Gad, iako lew
odpoczał, y wziął ramię y głowę: y oglądał pánowanie swoje; dla
tego że w części jego Doktor był położony. Piękna to benedykcya.
Życzy mu szerokości / przestrzeństwa ziemi / życzy gwyności y
męstwa lwiego / silney reki / głowy dobrej; życzy mu Prin-
cipatum, Pánowania / y powiada iako rzecz pewną / że przodo-
kować będzie między družyna swoją. A składa to szczęście y
skład fortuną tak wielką y takie prerogatywy: Quod in par-
te sua Doctor esset repositus; Skład iż w ziemi jego / która
się mu na wydziale dostała / złożony był Doktor. Co to jest y
co to za Doktor y z którego to pokolenie / ta fámilia przyszła
do takiego szczęścia: do takiej siły: do principatum: do
pánowania nad innemi: Tłumáže Pisma świętego iako
Lixanus / Hugo / Abulensis twierdza / iż w ziemi tego po-
kolenia Dán / złożone jest Ciało wielkiego Doktorá / y slugi
Bożego Mojżesza / tam ie Pán Bog schował; y z tego meża
y slugi Bożego / z tego Doktorá / nabyło pokolenie Dán ta-
kiey mocy / siły / że z tej fámiliei wychodzili ludzie mocni iako
lwi / pilni / gwyni iako lwi / byli silni w rękách / mądrzy w
głowie / cepit brachium & verticem, y mieli principatum.

zaczność

zaczność
ścia /
wna /
te sua
dzeni
go y
co. /
pomn
denda
w vze
nu /
& ver
Senar
ze / si
ia też
ktory
Ten st
dná n
wana
ktoror
przed
in pa
Krol
such
ách /
ezich
nuia
práci
má
stey
ch
hic

zacność / pánowanie nád inne rodaki swoje. Jakiegoż szę-
 ścia / iakiego błogostánienstwa spodziewać się ma przesta-
 wa **Młocka** náš **AKADEMIA** Krátowska / ztąd że in par-
 te sua Doctor est repositus, że ma między sobą / w zgromá-
 dzeniu swoim / w Collegium / w Kościele swoim / tak zacne-
 go y światobliwego Doktorá / sługe Bożego **IANA KANTE-
 GO**. On tedy wprása y wprásáć do końca będzie latitudinem,
 pomnożenie w cnótach / w náukách / w Professorách / w Sen-
 dentách; on wprása Doktorom / Professorom guynosć lwia
 w wżeniu / w pracách; silne w pisanii rece / madre w czytá-
 niu / w dysputacyách / w rádách głowy. Cepit brachium
 & verticem. On wprása / że z Akademiei wychodzą wielcy
 Senatorowie; mądrzy / światobliwi Biskupi / waleczni żołnier-
 tze / subtelni Doktorowie / pobożni y wżeni Zakonnicy; Ztąd *Ioachim.*
 ia też Historyk Polski názwał *fundamentem Rzeczypospolitey.* *Bielscius.*
 który dla ich szczupłych prowentów, trzebaby posiláć y rátować.
 Ten sługa Boży wprása Akademiei principatum, że sáma iez-
 dná w Polsce jest Vniuersitas, tak wragona / wprzymileto- *Akademia*
 wána od Królów Jch **MMM.** Pánów / Fundatorów / Prote- *ey Kráko-*
 ktorów swoich / że scepterá / Insignia Principatus przed nią / *mskiej*
 przediey Rektorem noszą. Vidit principatum suum, quod *Principa-*
 in parte sua Doctor esset repositus. Wdzięczna też tedy listi *tus.*
 Królów Jch **MMM.** Pánów swych zostawa Akademia; przy-
 słuchać się iako ná każdych publicznych Ateách / Dysputacy-
 ách / Promocyách / Mándatách swoich / to jest Anniwersa-
 rzách / záleca Królów Jch **MMM.** y zmártych y szęśliwie Pá-
 nujących / iako tych pod ktorých obrona / y protekcyá żyć y
 pracuje.

Niech mi się godzi / słucháć / z tego B. Doktorá / obieros-
 wáć me samey tylo **AKADEMIEY**, ále całej Koronie Pols-
 kiey / w teraznie. fych trwogách y niebezpieczeństwach pocies-
 che y obrons; niech mi się godzi onim memić y obiecowáć.
 hic fiet in caput anguli, ten stanie się głowa węglá / y będzie

da Pan Bog szczęśliwym Kamieniem węgielnym/ kątowym
Królestwa tego.

Niedym uważał/ że AKADEMIA w tak trudne czasy zda
trząsnąć się pilno kolo Kanonizacyj tego Slugi Bożego/ po
myślelem sobie; ktoż wie/ jeśli w terażniejszym ciężkim Wy
czyny naszey Paterzystwie/ w tym razie złym/ w tym niebezpie
czeństwie od Pogan/ nie zechce Pan Bog wslawić B. K A N
T E G O, y na iego przyczyną bronić/ y trzymać tey ściány po
ludniowey od Pogaństwa z kto wie jeśli w takim zachwianiu
Królestwa Polskiego/ nie stanie się ten sluga Boży in caput
anguli, mocnym katem y kamieniem/ Wyczyna zapierającym
kiedy o sławę iego stara się AKADEMIA, aza też y on modli
twą swoją do Pana Boga/ wslawi Polskę swoją y odeprze ode
niey siły Pogańskie. Czini dobra nadzieie imię iego/ Wyczy
na znaczy. zna iego/ cud ieden znamięnity iego. Imię iego IOANNES,
wedle Pagnina Iochanan znaczy/ Deus misertus est, abo
Deus dedit. Bog się zmiłował, Bog dał; aza dla zasług y przy
czyny tego świętobliwego Mleża/ zmiłuje się Bog nad utra
pioną Polską/ y da iey z tych hałasów y wrzasków wynieść glo
wę y wyrzucić. Czini nadzieie Wyczyna iego. Wrodził się
ten sluga Boży w Racach/ abo w Ratách/ ktore Miasteczko
leży na południe/ między rogami dwu gor od Carpathu abo
Tatrow idących/ wrodził się w Racie/ w Ratách/ in angulo.
W budynku każdym na kątach y węglach siła należy/ bo kąt
trzymi dwie ścienie/ abo się nie rozwoziły/ a stały mocno w
węglach; y dla tego sam Zbawiciel nazywał się kamieniem k
tynym/ węgielnym lapis angularis, bo na nim iako na węgle
fundowany jest Kościół/ y on go broni/ on trzymi ściany i
go że się nie wali/ y nigdy nie rozwozi/ nie upadnie.

Ephes. 2.

Powagłone są bierzemy temi czasami ściany Królestwa Polskie
go/ nabył się spodzie ten przeznacny niegdy budynek do upa
dku. Paterście teno co w krócie utracili/ a mianie Polacy
Wderżono od Pulnocy w ściane/ aż Infanty odpadły. Wci
rżono.

czony
chodu
ściel
dnie
przez
nigdy
nieco
Panie
tak wi
lono
prawy
takiey
Sro
moc y
w wie
stwie
siły n
tenych
kiedy
wym
się k
rzew
wian
Blisk
milo
w T
dze
slug
Deu
w R
dnio
gani
C

szony od Wschodu/ aż kłkła Róścisw zacnych odešlo. Od Za-
chodu Druś; y tam stał a ściśnā/ tāt wielarāzy do nieprzy-
iaciela sie chylił/ y fortece mu poddawāłā. Teraz od Polu-
dnia iako stodze wte ściśnāne wderzył/ y zāwādził Pogānin/ chce
przez Podele/ y Węgry āiegić Polakow. Już tego żāłosne y
nigdy nie nāgrodzzone pogatki/ nābrano tāt wiele tysięcy w
niewola cziwieła : pędzono Szlāchte/ przezacne Mātrony/
Pāmentki/ dziatki/ ludu pēsłolitego sroga ligbe : nābito o
iāt wiele ! mrozem pomrozono łupy srogię/ włosci o co popā-
lono : ā iednāt od tey tām strony nāś Żolnierz leżał. O leżał
prāwie nād niśszeszliwym/ oplātānym chlebem ludzkim/ ā
tātciy w Wygryźnie srody nie zālcwāl !

Srogi to āż nāzbyt nieprzyiaciel / kiedy Polakow wciāle
moc y siła zostāwāłā/ gdy Wkrāinā stālā w posłuszeństwie y
w wierze ku Pānu/ sirać iednāt był wojowāć z tym Pogāni-
stwem/ iuż Cudzoziemcy o nas wātpili : ā coż kiedy teraz
siły nāśe zbyt słabe : kiedy Wkrāinā odpādłā/ kiedy ludzi bi-
tnych y neruum belli niemāś : kiedy smy sām si sie wyniszczyli/
kiedy Żolnierz nie myślił o niśszeszny chlebie : Już iuż
wyminał y wroforewāl bēspiecznie te ce swoje Pogānin nā wāś
fe kātki Polacy/ iuż śmieie wgłos wymiōta gnuśność Żolnie-
rzwōi nāsemu/ iuż wāś getuić sie brāć zā kolnierz/ zā te wy-
wāne refawy/ zā te tudlāte włosy/ y ciāgnac do hord swoich.
Blisko tego wiercie mi/ ieśli osobliwego nād nām nie będzie
miłōśierdzia Pāniskiego. W nim sāmym nādżicie/ ā potym
w Nāświetsey PANNIE, w Pātronāch świetych / w tēy słu-
dze Bożym B. KANTYM. Mām iā nādżicie/ że wblagā zā
sługāmi swemi gniew Boży/ y zāwola/ że Deus misertus est.
Deus dedit ; mām nādżicie że fiet nobis in caput anguli,
w Rātāch wrodzony bedac/ zātrzymā dā Pan Bog te Polu-
dniowa ściśnā/ iako węgielny/ kātny kāmien od impetu Po-
gāniskiego.

Czym otuche dobro on przedziwny Cud iego/ kiedy dzban
B 2 gli

Cud B
Kántego
wielki.

gliniány studze iedney z mlekiem ná ziemié wpušczony/ y flus
zony ná kęsy/ modlitwa swiaa ślił y cáły oddal/ y ięszce w
Kudawie wody nábrać tazy wšy cudowane iz w mleko przes
mienil. O takoby szczęśliwe było to náše dźis tu zgromádes
nie/ gdyby Pan Bog sluge swiego zechciał tym wstawić/ áby
poroznione ánimuše Polaków/ ztąd Poganišta śmiáłości
przybywa/ ná przyczynalego/ y dla záslug iego/ ná tym seymie
przez smuta zgotde ślił/ y wżymł go in caput anguli, żeby te
go kací/ tey ściś/ y od Dogań bronil/ t zymal/ zápiéral!

Obrocil ten Máz swiatobliwy wodę w mleko. Lecz ia zys
gylbym áby Polakom z mleka wodę wżymil. Mázka Pan
Psal. 118. Bog w Psalmisty ná pewne ludzic/ że serce ich zsiádło si. iáko
mleko. Coagulum est sicut lac cor eorum. Což to iest
w; dyc lepszé mleko niż wodá/ y lepszé zsiádło niż rzadkie. O
nie chce Pa i Bog/ áby ludzic mieli serca iáko mleko. W mleku
Niechce Pan Bog
Pan Bog
mieć ser-
ca ludz-
kiego iá-
ko mleko.
osobliwie zsiádły n nic nie obaczył/ áni sie w nim przeżyżec
możęš/ choć tam ná dnie będzie páiał/ nie widáć go/ áž wyle-
ięš/ bo iest w sobie grube/ wilgotności ma gęste/ nie iest cor-
pus diaphanum; záš wodá že iest cínka/ subtelna przeżro-
czyšta/ corpus diaphanum; ięšli wniey co iest/ roba iáki/
ábo co tákiego/ záraz pokáże/ y odkrywa y widzić to dáie; y
twarz swie głowie w niey obażyć/ y przeżyżec sie może/ iáko
ow gładyšek o sobie powiedział.

Virgil.

--- nuper me in littore vidi

S. Aufse-
berta w
wodzie o-
baczyłá
welam
Zakonne
na swej
głowie.
In vi. ss.

y Swieta Aufsebertá pátrzac ná wodę/ obaczyłá ná głowie
swey zá spráwa Boža włożone Zakonne welum/ y máz to zá
wodáca Pánika/ Mniška zostál. Niežęśliwy to głos
wiel/ ktory ma serce iáko mleko zsiádło/ ktory defektów swych
do siebie nie widzi/ áni sie w nich chce przeżyżec/ áni poprá-
wić; ktory zguby swiey nie wvážá/ áni z ábiegáć iej wšiluje.
O Polacy/ Polacy moi drodzy! toć sie zsiádły serca wasze iá-
ko mleko. Coagulum est sicut lac cor eorum. W ila śia
ściány Krolestwa tego przezacnego/ muru/ záščytu/ wšy
śkiego

śkiego
wżcił;
pomag
zrywá
fus pá
cie; b
á wy

erácy
nie zá
dla m
śnego
bronia
wycia
Da

B. K.
wne i
ściolo
prywa
zgubi
pod t
áby p
li spro
li zán
mini
iáko w
Wyle
nafe
figerz
tego
nie/ n
świa
w slug

skiego Chrześcijaństwa/ tak was OYCA S. Legat niegdys Polak^{am} an
wzcił; a wy tak czystym rozzerwaniem seymow ięzge do tego ^{temurale}
pomagacie/ y sami ściány Oyczyzny Młakti wafey miley ro ^{Christia-}
zrywacie. Otworzył na was smok złoty Turecki/ Draco Ru- ^{nitatis.}
fus pafszęte swoje/ a wy przez niezgodę swoje sami w nie leżcie ^{Apoc. 12.}
cie; bierze was y za pędza Pogaństwo w niewola/ zabię/ pali/
a wy o wolnościach y wakansach dysputuiecie/ kofsty/ czas
trawicie; niższe lud ubogi/ umiera przez nieznośne
erakcyę pospółstwo/ ginie/ Oycyzna; a temu przez co ginie
nie zabiegacie. Ginie dla wafych swarów y niesworności/
dla meufhanowania zwierchności/ dla swewoli nieposłu-
śnego Żołnierza; o to co mieli od Pogaństwa tej tam ściány
bronić/ to się rozbiegli po Koronie na chleb krowy doić: O
wyciągneliście/ wydoliłi vlg; ad sanguinem, do krwi.

Day Pánie Boże na przyczynie tego światobliwego Mieża
B. KANTEGO pod ten seym Polałom twoim sercá cláro-
wne iáko woda/ aby wważáli co powinni Pánu Bogu/ Ro-
ściolowi/ Pánu/ aby wważáli fęzerze potrzeby Oycyzny/ y
prywatne porzuciwszy intereffa zabiegáli co przedzey ostatniey
zgubie Oycyzny swojej. Day Pánie Kátolikom wszytkim
pod ten czas pokuty/ y postu swietego/ sercá czyste iáko woda/
aby przez spowiedz swieta wpátrowáli/ wważáli/ y wyznawá-
li sprośności y defekty swoje/ y rzewnemi ie á hoynemi oblewá ^{Thren. 4.}
li łzami. Effunde cor tuum sicut aquam in conspectu Do-
mini; wola z Duchá s. Prorok. Wylewaj każdy serce twoie
iáko wodę przed obecnością Pániska/ przed Káplánami tego.
Wylewajmy dla Boga w takim nieśczęściu Oycyzny sercá
náfe przed Młaiestatem Bożym iáko wodę/ wyznawajmy
fęzerze/ klárownie występkí náfe: wziawszy zá przyczynę
tego sluge Bożego B. IANA KANTEGO, prosimy potór ^{Psal. 72.}
nie/ ne tradat bestiis animas confitentes sibi, aby Kóles-
stwa tego dziedzictwa swego/ w Kóścioly tak rozmnożone/
w slugi Boże/ w Kátoliki tak obfitego/ nie dawał bestyom
Pogán

Pogánstím; aby tego Mězá swiatobliwego wczymł caput
anguli y w tym okrutnym od Pogánstwa nášciu/ trzymał go
v tej ściány południowey v tego kątá/ iáko węgielny/ kátny
kámien/ y niedal siesty stronie chylic; aby KROLOWI Jęg
Młosci Pánu nášemu Młosciwemu Pánstwowi iego/ AKA-
DEMIEY, Młásta temu dal te počieche/ żeby pracił/ y
przez przyczynę iego rátoval utrapióna Oycyznę: v
co predzey sluze swóiego/ ábysmy w nim Młásta
skónzóny slawili/ wielbili/ y zá lástka iego glosili. B.

KANTY factus est in caput anguli, rátoval/ y párl
iáko lapis angularis, węgielny y kátny kámien/ Oyc-
yznę; á doczekáli zá swiatobliwym OYCA
ś. wyrokiem wynieść z tego kátá ná Ol-
sá, tarz dostoyne kósci iego/ y záspies-
wać wesolo. S. IOANNES

CANTI. Ora pro
nobis.

M A E
 N.

Bz. 1. 11

il caput
ymal go
y/ toeny
w i Jeg
/ AKA-
en / y
e B.
párt
dy

Se.
da

Biblioteka Jagiellońska
51670010694

